

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.482 van 30 juni 1999

A. 72.294/VI-14.871

In zake : **de Belgische beroepsvereniging van kinderartsen,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Régine MEERT, advocaat,
Sint-Jobsesteenweg 450
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD, advocaat bij
het Hof van Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 30 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de Belgische beroepsvereniging van kinderartsen de nietigverklaring vordert van de bepalingen van artikel 3, subtitel IV, Organisatorische normen 1. Medische staf, 1.1., en van artikel 4, § 2, van het koninklijk besluit van 20 augustus 1996 tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 9 juni 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van
Mr. R. VAN DE PUT, loco Mr. MEERT, advocaat, die voor de
verzoekende partij verschijnt, en van Mr. GERARD,
advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van
Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij een
eerste middel ontleent aan schending van de wet op de
ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987,
inzonderheid van artikel 68 ervan, aan schending van het
koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967
betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de
verpleegkunde, de paramedische beroepen en de

geneeskundige commissies, en inzonderheid van de artikelen 35ter tot 35septies ervan, die betrekking hebben op de bijzondere beroepsbekwamingen en bijzondere beroepstitels, aan schending van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, aan schending van het ministerieel besluit van 15 september 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten voor de specialiteit van kindergeneeskunde, aan schending van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, inzonderheid van artikel 34, 3°, ervan (verstrekkingen welke een bijzondere bekwaaming vereisen erkend overeenkomstig artikel 215, §§ 4 en 5, van geneesheer-specialist) en van artikel 35, §1, ervan (nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen), en aan schending van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van die beginselen die voorschrijven dat iedere bestuurshandeling moet steunen op afdoende en wettelijk aanvaardbare gronden; dat ze in een eerste onderdeel aanvoert dat het bestreden koninklijk besluit, door normen betreffende de organisatie van het ziekenhuis op te leggen voor de NIC-diensten, waarbij wijzigingen worden aangebracht in het statuut van kinderarts, zonder de wettelijke en reglementaire beginselen in acht te hebben genomen die die specialismen definiëren, en door de voorwaarden in het leven te roepen voor het uitoefenen van de taken verbonden aan een nieuwe titel van neonatologist, "artikel 68 van de wet van 7-8-1987" schendt, aangezien volgens dat artikel niet geraakt mag worden aan het statuut van de specialismen, zoals die geregeld zijn; dat ze in een tweede onderdeel aanvoert dat de bestreden handeling, door de mogelijkheid voor een specialist in de pediatrie die als bijzonder ervaren in de neonatale

verzorging is erkend, om een NIC-dienst te leiden, te beperken tot zolang de titel van specialist in de neonatologie niet is bekrachtigd, zonder dat overgangsbepalingen worden vastgesteld voor de periode daarna, de rechten schendt die verworven zijn door diegenen die de titel van specialist in de pediatrie voeren, alsook de beginselen op basis waarvan dat specialisme geregeld is, aangezien bij de regeling van een specialisme altijd in overgangsregels moet worden voorzien; dat ze in een derde onderdeel aanvoert dat de bestreden handeling onrechtstreeks de nomenclatuur wijzigt, waarbij bovendien de kinderarts het recht wordt ontzegd een getuigschrift af te geven voor de prestaties 474515 en 474526k41 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (een prestatie die geacht wordt onder het specialisme pediatrie te vallen, aanwezigheid van de kinderarts bij de bevalling) en aldus de therapeutische vrijheid, vastgelegd in artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, beperkt, terwijl met betrekking tot de hoedanigheid van kinderarts in geen enkele afwijking is voorzien;

Overwegende dat artikel 3, IV.1.1.1 van het bestreden koninklijk besluit, uitgevaardigd met toepassing van artikel 68, tweede lid, 2°, van de genoemde gecoördineerde wet op de ziekenhuizen, een definitie geeft van de "geneesheer-specialist in de pediatrie met bijzondere ervaring in de neonatologie", aan wie de leiding over de dienst wordt toevertrouwd; dat onderdeel 1.3 van hetzelfde artikel bepaalt dat zulk een geneesheer, die voor zijn ziekenhuisactiviteit uitsluitend aan het betrokken ziekenhuis verbonden is, 24 uur op 24 in het ziekenhuis aanwezig moet zijn;

Overwegende dat die bepalingen ertoe strekken om, in de lijn van wat de wetgever voor ogen heeft

gehad, de kwaliteit van de zorgverlening door de betrokken dienst te waarborgen en niet het statuut van geneesheer-specialist in de pediatrie te wijzigen, of het statuut van het specialisme "pediatrie", noch een nieuwe titel van geneesheer-specialist in de neonatologie in het leven te roepen, net zo min als de erkenning te regelen van artsen die gemachtigd zijn die nieuwe titel te voeren; dat geenszins blijkt dat de definitie van geneesheer-specialist in de pediatrie die in de genoemde bepaling wordt gegeven, inhoudt dat de kinderartsen geen getuigschrift meer mogen afgeven voor de in het middel genoemde prestaties van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen; dat het betrokken middel in geen van zijn onderdelen gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan "schending van de algemene rechtsbeginselen, onder meer die luidens welke iedere bestuurshandeling moet steunen op afdoende en wettelijk aanvaardbare gronden, voor zover de bestreden handeling, door op te leggen dat het in artikel 4, § 2, tweede lid, genoemde reconversieplan, op 1-10-1996 ingediend moet zijn, terwijl die bepaling bekendgemaakt is in het Staatsblad van 1-10-1996, een termijn oplegt die onmogelijk in acht kan worden genomen";

Overwegende dat de bestreden bepaling gewijzigd is bij een besluit van 8 juni 1998, waarbij, zoals de verzoekende partij in haar laatste memorie heeft erkend, de woorden "vóór 1 oktober 1996" vervangen zijn door de woorden "ten laatste drie maanden na de inwerkingtreding van deze bepaling"; dat het middel niet ontvankelijk is want doelloos,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertig juni 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.